

Structure of the Chapters of Shimshon (Shoftim 14-16)	
(A) <u>14:1-15:8 – Woman of Timna</u>	(א) <u>יד א-טו:ח - האשה בתמנה</u>
<ul style="list-style-type: none"> Lion Riddle 30 Philistines in Ashkelon Burning the fields of Timna Smiting Philistines "hip on thigh" 	<ul style="list-style-type: none"> האריה החידה הכאת 30 הפלשתים שרפת שדות הפלשתים הכאת הפלשתים שוק על ירך
(B) <u>15:9-20 – Judeans extradite Shimshon</u>	(ב) <u>טו:ט-כ - הסגרתו ע"י בני יהודה</u>
(C) <u>Ch 16 – Delilah</u>	(ג) <u>פרק טז - דלילה</u>
<ul style="list-style-type: none"> Prostitute in Aza Delilah 	<ul style="list-style-type: none"> הזונה בעזה דלילה

<u>עטניאל בן קנז (פ"ג)</u> (ג:יא)	<u>אהוד בן גרא (פ"ג)</u> (ג:ל) ותכנע מואב ...	<u>שמגר בן ענת (פ"ג)</u> (ג:לא) וְאַחֲרָיו הָיָה שִׁמְגָר בֶּן עֲנַת... וַיֵּשֶׁע גַּם הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל:	<u>דבורה וברק (ד-ה)</u> (ה:לא) ...	<u>גדעון בן יואש (ו-ח)</u> (ח:כח) וַיִּכְנַע מִדָּגָן... ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון:	<u>אבימלך (פ"ט)</u> (ט:כב)
ותשקט הארץ ארבעים שנה ומת...	ותשקט הארץ שמונים שנה:	ותשקט הארץ ארבעים שנה:	ותשקט הארץ ארבעים שנה:	ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון:	וישר אבימלך על ישראל שלש שנים:

<u>תולע בן פועה (פ"י)</u>	<u>יאיר הגלעדי (פ"י)</u>	<u>יפתח הגלעדי (פ"א-י"ב)</u>	<u>אבצן מבית לחם (פ"ב)</u>	<u>אלון הזבולני (פ"ב)</u>	<u>עבדון בן הלל הפרעתוני (פ"ב)</u>	<u>שמשון (פ"ג-ט"ז)</u>
<u>פרק י</u> (א) וַיִּקָּם...תולע בן פואה...	<u>פרק י</u> (ג) וַיִּקָּם אַחֲרָיו יֵאִיר הגלעדי	<u>פרק יב</u> (ז) וַיִּשְׁפֹּט יִפְתָּח אֶת יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים	<u>פרק יב</u> (ח) וַיִּשְׁפֹּט... אבצן מבית לחם:	<u>פרק יב</u> (יא) וַיִּשְׁפֹּט... אילון הזבולני	<u>פרק יב</u> (יג) וַיִּשְׁפֹּט... עבדון בן הלל הפרעתוני:	<u>פרק טו</u> (כ) וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי פְלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה:
(ב) וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת	וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וְשָׁנָה:	(ז) וַיִּשְׁפֹּט יִפְתָּח אֶת יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים	וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע שָׁנִים:	וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִי שָׁנִים:	וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים:	<u>פרק טז</u> (לא) וַיִּרְדּוּ אַחֲיו וְכָל בֵּית אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל בְּקִבְרֵ מְנוּחַ אָבִיו וְהוּא שָׁפֵט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה:
וַיָּמָת	(ה) וַיָּמָת יֵאִיר	וַיָּמָת יִפְתָּח הגלעדי	(י) וַיָּמָת אבצן	(יב) וַיָּמָת אלון הזבולני	(טו) וַיָּמָת עבדון בן הלל הפרעתוני	
וַיָּקֶבֶר בְּשִׁמִּיר:	וַיָּקֶבֶר בְּקִמּוֹן:	וַיָּקֶבֶר בְּעָרֵי גִלְעָד:	וַיָּקֶבֶר בְּבֵית לָחֶם:	וַיָּקֶבֶר בְּאֵילוֹן בְּאֶרֶץ זְבוּלֹן:	וַיָּקֶבֶר בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר הָעֲמֶלְקִי:	

פרק ט"ו: יז-כ**(ג) המכתש אשר בלחי – עין קורא****1. מגילה יב: יג.**

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי: אביו מבנימין ואמו מיהודה ורבנן אמרי: משפחות מתגרות זו בזו, משפחת יהודה אומרת: אנא גרים דמתיליד מרדכי, דלא קטליה דוד לשמעיה בן גרא. ומשפחת בנימין אמרה: מינאי קאתי רבא אמר: כנסת ישראל אמרה לאידך גיסא: ראו מה עשה לי יהודי ומה שילם לי ימיני, מה עשה לי יהודי - דלא קטליה דוד לשמעיה, דאיתיליד מיניה מרדכי, דמיקני ביה המן. ומה שילם לי ימיני - דלא קטליה שאול לאגג, דאיתיליד מיניה המן, דמצער לישראל.

2. פסחים נג:

עוד זו דרש תודוס איש רומי: מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו [עצמן] על קדושת השם לכבשן האש - נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים, ומה צפרדעים שאין מצווין על קדושת השם כתיב בהו +שמות ז+ ובאו [ועלו] בביתך [וגוי] ובתנורידך ובמשארותיך. אימתי משארות מצויות אצל תנור - הוי אומר בשעה שהתנור חם, אנו שמצווין על קדושת השם - על אחת כמה וכמה

3. מדרש הגדול (פר' וארא ח: ט):

את זו דרש תודוס איש רומי: מה ראו חנניה מישאל ועזריה שהפילו עצמן לכבשן האש? דרשו ק"י מצפרדעים... ר' נתן אומר: בתחלה הלכו אצל יחזקאל, שנא' 'באו אנשים מזקני ישראל לדרש את ה' וישבו לפני' (יחז' כ: א) מי הן האנשים הללו? אלו חמו"ע שבאו להמלך ביחזקאל. אמרו לו: גזרה עלינו מלכות הרשעה לעבוד ע"ז, מה תאמר, נעבוד או לא נעבוד? אמר להם 'אשר יעשה אתם האדם וחי בהם' (ויק' יח: ה), ולא שימות בהם. אמרו לו הרי הוא אומר 'זבח לאלהים יחרם' (שם' כב: ט)? ומלכא גזר למרמי יתנא בגו אתון נורא יקידתא (דני' ג: כ), אם נקביל מילי דאורייתא הרי אנו מחוייבין מיתה למלכות, ואם נקביל מילי דמלכותא הרי אנו מחוייבין מיתה למקום, הרי אנו מחוייבין מיתה מכל מקום. מוטב שנמות על קידוש שמו שלהקב"ה ואל נעבוד ע"ז. התחיל יחזקאל מטפח על פניו ואומר: 'אבדה שארית יהודה' (ירמ' מ: טו)

Megillah 12b-13a

Rabbah b. Bar Hanah said in the name of R. Joshua b. Levi: His father was from Benjamin and his mother from Judah.

The Rabbis, however, said: The tribes competed with one another [for him]. The tribe of Judah said: I am responsible for the birth of Mordecai, because David did not kill Shimei the son of Gera, and the tribe of Benjamin said: He is actually descended from me.

Raba said: The community of Israel explained [the two designations] in the opposite sense: 'See what a Judean did to me and how a Benjamite repaid me!' What a Judean did to me viz., that David did not kill Shimei from whom was descended Mordecai who provoked Haman. 'And how a Benjamite repaid me', viz., that Saul did not slay Agag from whom was descended Haman who oppressed Israel.

Pesachim 53b

This too did Thaddeus of Rome teach: What [reason] did Hananiah, Mishael and Azariah see that they delivered themselves, for the sanctification of the [Divine] Name, to the fiery furnace? They argued a minori to themselves: if frogs, which are not commanded concerning the sanctification of the [Divine] Name, yet it is written of them, and they shall come up and go into thy house . . . and into thine ovens, and into thy kneading troughs: when are the kneading troughs to be found near the oven? When the oven is hot. We, who are commanded concerning the sanctification of the Name, how much the more so.

4. תוספות פסחים שם

מה ראו חנניה מישאל ועזריה - פ"ה מה ראו שלא דרשו וחי בהם ולא שימות בהן וקשה דהא בפרהסיא הוה ומסקינן בסנהדרין (דף טז) דלכולי עלמא בפרהסיא חייב למסור עצמו אפילו אמצוה קלה ומפר"ת דצלם זה שעשה נבוכדנצר לאו ע"ז הוה אלא אינדרטא שעשה לכבוד עצמו ולכך קאמר מה ראו וכן משמע מדכתיב לאלהך לית אנחנא פלחין ולצלם דדהבא לא נסגוד משמע דאלהא דידיה וצלמא תרי מילי נינהו ואתי נמי שפיר הא דאמרינן באלו נערו (כתובות ג:). אלמלי נגדו לחנניה מישאל ועזריה פלחו לצלמא ואי ע"ז הוה ח"ו שהיו משתחיים לו ומיהו לשון פלחו לא אתי שפיר...

5. רד"ק טו: יז

רמת לחי - תרגום וישלך ורמת ולפי שהשלך הלחי שם קראו רמת לחי:

6. ירושלמי מסכת סוטה פרק א דף יז טור ב/ה"ח

כתוב אחד אומר וישפוט את ישראל ארבעים שנה וכתוב אחר אומר והוא שפט את ישראל עשרים שנה אמר רבי אחא מלמד שהיו הפלשתים יריאים ממנו עשרים שנה לאחר מותו כדרך שהיו יריאים ממנו עשרים שנה בחייו

7. רד"ק שופטים פרק טז

(לא) והוא שפט - והרי אמר למעלה וישפט את ישראל אלא למעלה אמר וישפט אחר התשועה שנעשית לו בעין הקורא כאלו אז מת כי לא נעשית לו אחר כן תשועה אבל החלה מפלתו ולא היתה לו אלא במותו ועכשיו כשמת אמר והוא שפט את ישראל כמו שאמר בכל שופט ושופט. ויש בו דרש...

8. רלב"ג שמואל א פרק יג

(א) בן שנה שאול במלכו וגוי' - הנה יש מן הזרו' מאד בזה הפסוק לשתי סבות האחת היא שלא יתכן שנאמר לפי הפשט שיהיה שאול בן שנה לבד במלכו והשנית שהוא רחוק שנאמר שלא מלך שאול כי אם שתי שנים עם רוב הדברים שעשה מצורף לזה שכבר עמד זמן מעת המשחו קודם החזיקו במלוכה, והנכון בעיני לפי הפשט שיהיה הרצון בזה שכבר עבר שנה אחת לשאול מעת המשחו עד העת שמלך שחדשו המלוכה בגלגל והוא כשמלך השתי שנים על ישראל וספר כי בחר לו שלשת אלפיי מישראל היותר גבורים שבהם והיו עם שאול אלפים ואלף עם יונתן ויתר העם שלח איש לאהליו כדי שלא יכביד על ישראל:

9. אברבנאל שמ"א יג: א

...ואפשר לפרש עוד ששתי שנים מלך על ישראל אינן להגיד ששתי שנים לבד חיה אחרי מלכו, כי אם ששתי שנים מלך ומשל עד שנמשח דוד, כי משם ואילך לא נמנה מלכות המעלה לשאול כי אם חיי צער, בהיותו רודף לדוד ובדעתו שקרע השם את מלכותו מעליו ונתנו לדוד ונמנו השנים כבר לדוד...

10. סוטה (ט):

תניא, רבי אומר: תחילת קלקולו בעזה, לפיכך לקה בעזה; תחילת קלקולו בעזה, דכתיב: +שופטים טז+ וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה וגוי', לפיכך לקה בעזה, דכתיב: +שופטים טז+ ויורידו אותו עזתה.